

estis, scripta in cordibus nostris, quæ scitur et legitur ab omnibus hominibus: manifestati quod epistola estis Christi, ministrata a nobis, et scripta non atramento, sed Spiritu Dei vivi: non in tabulis lapideis, sed in tabulis cordis carnalibus.

¶ Quam magna multitudo dulcedinis tua Domine, * Quam abscondisti timéntibus te! Et perfecti eis qui sperant in te Domine, in conspectu filiorum hominum. Quam abscondisti.

Lectio ij.

FIDELIAM autem talem habemus per Christum ad Deum: non quod sufficientes simus cogitare aliquid a nobis, quasi ex nobis: sed sufficientia nostra ex Deo est: qui et idoneos nos fecit ministros novi Testamenti, non littera, sed Spiritu: littera enim occidit, Spiritus autem vivificat. Quod si ministratio mortis, litteris deformata in lapidibus, fuit in gloria: ita ut non possent inténdere filii Israel in faciem Moysi, propter gloriam vultus ejus, quæ evacuatur, quomodo non magis ministratio Spiritus erit in gloria?

¶ Adjuutor meus esto Deus: * Ne derelinquas me. * Neque despicias me. Deus salutaris meus, Ne derelinquas.

Lectio iij.

NAM si ministratio damnationis gloria est: multo magis abundat ministerium justitiæ in gloria. Nam nec glorificatum est, quod claruit in hac parte, propter excellentem gloriam. Si enim quod evacuatur, per gloriam est: multo magis quod manet, in gloria est. Habentes igitur talem spem, multa fiducia utimur: et non sicut Moyses ponébat velamen super faciem suam, ut non inténdèrent filii Israel in faciem ejus, quod evacuatur, sed obtusi sunt sensus eorum. Usque in hodiernum enim diem id ipsum velamen in lectione veteris Testamenti manet non revelatum, quoniam in Christo evacuatur.

¶ Benedicam Dominum in omni tempore: * Semper laus ejus in ore meo. * In Domino laudabitur anima mea, audiant mansueti, et laténtur. Semper gloria Patri. Semper. Responsoria in hac et sequentibus Feriis posita, repetuntur in Feriis sequentium Hebdomadaram usque ad Septuagesimam.

FERTA TERTIA.

De Epistola secunda ad Corinthios.

Lectio i. Cap. 5.

SCRUS enim, quoniam si terrestris domus nostra hujus habitationis dissolvatur, quod ædifi-

cationem ex Deo habemus domum non manufactam, æternam in cælis. Nam et in hoc ingemiscimus, habitationem nostram, quæ de cælo est, superindui cupientes: si tamen vestiti, non nudi inveniamur. Nam et qui sumus in hoc tabernaculo, ingemiscimus gravati: eo quod nolumus expoliari, sed supervestiri: ut absorbeat quod mortale est, a vita.

¶ Auribus percipe Deus lacrymas meas: ne sileas a me; remitte mihi: * Quoniam incolam ego sum apud te, et peregrinus. * Complacéat tibi, ut eripias me: Domine ad adjuvandum me festina. Quoniam.

Lectio ij.

AUDENTES igitur semper, Ascientes quoniam dum sumus in corpore, peregrinamur a Domino: (per fidem enim ambulamus, et non per speciem) audemus autem, et bonam voluntatem habemus magis peregrinari a corpore, et præsentem esse ad Dominum. Et ideo contendimus, sive absentes, sive presentes, placere illi. Omnes enim nos manifestari oportet ante tribunal Christi, ut referat unusquisque propria corporis, prout gessit, sive bonum, sive malum.

¶ Statuit Dominus supra petram pedes meos,

et direxit gressus meos Deus: * Et misit in os meum canticum novum. * Exaudivit preces meas: et eduxit me de lacu miserie. Et.

Lectio iij.

SCIENTES ergo timorem Domini, hominibus suademus, Deo autem manifesti sumus. Spero autem et in conscientis vestris manifestos nos esse. Non iterum commendamus nos vobis, sed occasionem damus vobis gloriandi pro nobis: ut habeatis ad eos qui in facie gloriantur, et non in corde. Sive enim mente excédimus, Deo: sive sobrii sumus, vobis: Charitatem enim Christi urget nos: æstimantes hoc, quoniam si unus pro omnibus mortuus est, ergo omnes mortui sunt: et pro omnibus mortuus est Christus: ut, et qui vivunt, iam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mortuus est, et resurrexit.

¶ Ego dixi, Domine miserere mei: * Sana animam meam, quia peccavi tibi. * Ab omnibus iniquitatibus meis eripe me Domine. Sana. Gloria Patri. Sana.

FERTA QUARTA.

De Epistola secunda ad Corinthios.

Lectio i. Cap. 7.

HAS ergo habentes promissiones, charissimi,

mundémus nos ab omni inquinaméto carnis et spiritus, perficientes sanctificatióem in timóre Dei. Capite nos. Néminem læsimus, néminem corrupimus, néminem circumvenimus. Non ad condemnatióem vestram dico. Prædiximus enim, quod in cõrdibus nostris estis ad commoriendum, et ad convivendum.

¶ Ne perideris me cum iniquitatibus meis: Neque in finem iratus reserves mala mea. ¶ Non intres in iudicium cum servo tuo Dómine. Neque in finem.

Lectio ij.

MULTA mihi fidúcia est apud vos, multa mihi gloriatio pro vobis, repletus sum consolatióe, superabúndo gaudió in omni tribulatióne nostra. Nam et cum venissémus in Macedóniam, nullam réquiem habuit caro nostra, sed omnem tribulatióem passus sum: foris pugnae, intus timóres. Sed qui consolatur humiles, consolatus est nos Deus in advéntu Titi. Non solum autem in advéntu ejus, sed etiam in consolatióe, qua consolatus est in vobis, referens nobis vestrum desiderium, vestrum fletum, vestram æmulatióem pro me, ita ut magis gauderem.

¶ Paratum cor meum

Deus, paratum cor meum: Cantabo, et psallam dieam Dómino. Exurge glória mea, exurge psalterium et cithara, exurgam dilículo. Cantabo.

Lectio iij.

QUONIAM etsi contristavi vos in epistola, non me pœnitet: et si pœnitèret, videns quod epistola illa (etsi ad horam) vos contristavit; nunc gaudeo: non quia contristati estis, sed quia contristati estis ad pœnitentiám. Contristati enim estis secundum Deum, ut in nullo detrimentum patiamini ex nobis. Quæ enim secundum Deum tristitia est, pœnitentiám in salutem stabilem operatur: sæculi autem tristitia mortem operatur.

¶ Adjuutor meus tibi psallam, quia Deus susceptor meus es, Deus meus, misericordia mea. Lætabor et exultabo in te, psallam nómni tuo, Altissime. Deus meus. Gloria Patri. Deus meus.

FERIA QUINTA.

De Epistola secúnda ad Corinthios.

Lectio j. Cap. 10.

IPSÆ autem ego Paulus obsecro vos, per mansuetudinem et modestiam Christi, qui in facie quidem humilis sum inter vos, absens autem confido in vobis. Rogo autem vos,

ne præsens audeam per eam confidentiam, qua existimor audere in quosdam, qui arbitrantur nos tamquam secundum carnem ambulémus. In carne enim ambulamus, non secundum carnem militamus.

¶ Deus in te speravi, Dómine non confundar in ætérnum: in justitia tua libera me, et éripe me. ¶ Inclina ad me aurem tuam, et salva me. Et éripe me.

Lectio ij.

NAM arma militiæ nostræ non carnalia sunt, sed poténtia Deo ad destructiõem munitionum, consilia destruéntes, et omnem altitudinem extoléntem se advérsus scientiam Dei, et in captivitatem redigéntes omnem intelléctum in obsequium Christi, et in promptu habéntes ulcisci omnem inobediéntiam, cum impléta fuerit vestra obediéntia. Quæ secundum faciem sunt, vidéte. Si quis confidit sibi Christi se esse, hoc cogitet iterum apud se: quia sicut ipse Christi est, ita et nos.

¶ Repletur os meum laude tua, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnitudinem tuam: noli me proficere in tempore senectutis: Dum defecerit in me virtus mea, ne derelinquas me. ¶ Gau-

débunt labia mea cum cantávero tibi. Dum.

Lectio iij.

NAM, et si amplius aliquid gloriatus fuero de potestate nostra, quam dedit nobis Dóminus in edificatióem, et non in destructiõem vestram, non erubescam. Ut autem non existimer tamquam terere vos per epistolas: quóniam quidem epistolæ, iniquitæ et præsentia autem corpõs infirma, et sermo contemptibilis: hoc cogitet qui ejusmodi est, quia quales sumus verbo per epistolas abséntes, tales et præsentés in facto. Non enim audémus insérere, aut comparare nos quibusdam, qui seipsos commendánt: sed ipsi in nobis nosmetipsos tientiéntes, et comparantes nosmetipsos nobis.

¶ Gaudébunt labia mea cum cantávero tibi: Et ánima mea, quam redemisti Dómine. ¶ Sed et lingua mea meditabitur justitiam tuam, tota die laudem tuam. Et. Glória Patri. Et.

FERIA SEXTA.

De Epistola secúnda ad Corinthios.

Lectio j. Cap. 12.

SI gloriari oportet (non expedit quidem) véniam autem ad visiões et revelatiões Dómini. Scio hóminem in Christo

ante annos quatuordecim, (sive in corpore nescio, sive extra corpus nescio, Deus scit) raptum hujusmodi usque ad tertium caelum. Et scio hujusmodi hominem, (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) quoniam raptus est in paradysum: et audivit arcana verba, quae non licet homini loqui.

R. Conitēbor tibi, Dōmine Deus, in toto corde meo, et honorificābo nomen tuum in aeternum: * Quia misericōrdia tua, Dōmine, magna est super me. **V.** Deus meus es tu, et conitēbor tibi: Deus meus es tu, et exaltābo te. Quia.

Lectio ij.

Pro hujusmodi gloriābor: pro me autem nihil gloriābor nisi in infirmitatibus meis. Nam et si volūero gloriāri, non ero insipiens: veritatem enim dicam: parco autem, ne quis me existimet supra id quod videt in me, aut aliquid audit ex me. Et ne magnitudo revelatiōnum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meae angelus satānae, qui me colaphizat. Propter quod ter Dōminum rogavi, ut discēderet a me: et dixit mihi: Sūfficit tibi grātia mea: nam virtus in infirmitate perficitur.

R. Misericōrdia tua, Dō-

mine, magna est super me: * Et liberasti animam meam ex inferno inferiori. **V.** In die tribulationis meae clamavi ad te, quia exaudisti me. Et liberasti animam meam.

Lectio iij.

LIBENTER igitur gloriābor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi. Propter quod placeo mihi in infirmitatibus meis, in contumeliis, in necessitatibus, in persecutiōnibus, in angustiis pro Christo. Cum enim infirmor, tunc potens sum. Factus sum insipiens, vos me cogitatis. Ego enim a vobis debui commendari: nihil enim minus fui ab iis, qui sunt supra modum Apōstoli: tametsi nihil sum.

R. Factus est mihi Dōminus in refūgium: * Et Deus meus in auxilium spei meae. **V.** Erripuit me de inimicis meis fortissimis, et factus est Dōminus protector meus. Et Deus. Gloria Patri. Et.

SABBATO.

De Epistola secunda ad Corinthios.

Lectio j. Cap. 15.

Ecce tertio hoc venio ad vos: In ore duorum vel trium testium stabit omne verbum. Prædixi, et prædico, ut præsens, et nunc absens, iis qui

ante peccaverunt, et ceteris omnibus, quoniam si venero iterum, non parcam. An experimentum quaeritis ejus, qui in loquitur Christus, qui in vobis non infirmatur, sed potens est in vobis? Nam etsi crucifixus est ex infirmitate: sed vivit ex virtute Dei. Nam et nos infirmi sumus in illo: sed vivemus enim eo ex virtute Dei in vobis.

R. Ne perdidideris me cum iniquitatibus meis: * Neque in finem iratus reserves mala mea. **V.** Non intres in iudicium cum servo tuo Dōmine. Neque.

Lectio ij.

VOSMETIPROS tentate si estis in fide: ipsi vos probate. An non cognoscitis vosmetipsos, quia Christus Jesus in vobis est? nisi forte reprobi estis. Spero autem quod cognoscetis, quia nos non sumus reprobi. Orāmus autem Deum, ut nihil mali faciatis: non ut nos probati appareamus, sed ut vos quod bonum est faciatis: nos autem ut reprobi simus. Non enim possumus aliquid adversus veritatem, sed pro veritate. Gaudemus enim, quoniam nos infirmi sumus, vos autem potentes estis. Hoc et orāmus vestram consummationem. **R.** Paratum cor meum: Deus, paratum cor meum:

* Cantābo, et psalmum dicam Dōmino. **V.** Exurge glōria mea, exurge psalterium et cithara, exurgam diluculo. Cantābo.

Lectio iij.

Ideo hæc absens scribo, ut non præsens durius agam secundum potestatem, quam Dōminus dedit mihi in edificatiōnem, et non in destructiōnem. De cetero, fratres, gaudete, perfecti estote, exhortamini, idem sapite, pacem habete, et Deus pacis et dilectionis erit vobiscum. Salutate invicem in osculo sancto. Salutant vos omnes sancti. Grātia Dōmini nostri Jesu Christi, et caritas Dei, et communicatio sancti Spiritus sit cum omnibus vobis. Amen.

R. Adjuvor meus tibi psallam, quia Deus susceptor meus es: * Deus meus, misericōrdia mea. **V.** Lætabor et exultabo in te, psallam nōmini tuo Altissime. Deus meus. Glōria Patri. Deus meus.

Ad Vesperas. Oratio.

OMNIPOTENS sempiternus Deus, infirmitatem nostram propitius respice: atque ad protegendum nos dexteram tuam majestatis extende. Per Dōminum.

DOM. III. POST EPIPH.

Ad Matutinum, omnia in Psalterio.

In primo Nocturno.

Incipit Epistola B. Pauli
Apostoli ad Galatas.

Lectio j. Cap. 1.

PAULUS Apostolus non ab
hominibus, neque per
hominem, sed per Jesum
Christum, et Deum Pa-
trem, qui suscitavit eum
a mortuis: et qui mecum
sunt omnes fratres, Ec-
clesiis Galatiæ. Grátia vobis
et pax a Deo Patre,
et Dómino nostro Jesu
Christo, qui dedit semet-
ipsum pro peccatis nos-
tris, ut eriperet nos de
presenti sæculo nequam,
secundum voluntatem Dei
et Patris nostri, cui est
glória in sæcula sæculó-
rum. Amen.

ñ. Dómine, ne in ira tua
arguas me, neque in fu-
rore tuo corripias me:
* Miserere mei, Dómine,
quóniam infirmus sum.
†. Timor et tremor vene-
runt super me, et contex-
erunt me tenebræ. Mise-
rere.

Lectio ij.

Mea quod sic tam cito
transferimini ab eo,
qui vos vocávit in grátiam
Christi, in aliud Evángé-
lium: quod non est aliud,
nisi sunt aliqui qui vos
conturbant, et volunt con-
vertère Evángelium Chri-
sti. Sed licet nos, aut An-
gelus de celo evangelizet
vobis præterquam quod
evangelizávimus vobis,

anathema sit. Sicut præ-
diximus, et nunc iterum
dico: Si quis vobis Evan-
gelizáverit præter id quod
accepistis, anathema sit.
Modo enim hominibus
suádeo, an Deo? An quo-
ro hominibus placere? Si
adhuc hominibus placé-
rem, Christi servus non
essem.

ñ. Deus, qui sedes su-
per thronum, et júdeas
æquitatem, esio refúgium
pauperum in tribulatione:
* Quia tu solus laborem
et dolórem consideras. †.
Tibi enim derelictus est
pauper, pupillo tu eris
adjutor. Quia.

Lectio iij.

Norum enim vobis fácio,
fratres, Evángelium
quod evangelizátum est
a me, quia non est secun-
dum hominem: neque
enim ego ab homine acce-
pi illud, neque didici;
sed per revelatióem Jesu
Christi. Audistis enim
conversatióem meam ali-
quando in Judaismo: quón-
iam supra modum per-
sequébar Ecclesiam Dei,
et expugnábam illam, et
proficiébam in Judaismo
supra multos coætaneos
meos in genere meo,
abundántius emulatorex-
stens paternarum meo-
rum traditiónum.

ñ. A dextris est mihi Dó-
minus, ne commovear:
* Propter hoc dilatátum
est cor meum, et exulta-

vit lingua mea. †. Dómi-
nus pars hereditátis meæ,
et cálicis mei. Propter hoc
dilatátum est cor meum,
et exultávit lingua mea.
Gloria Patri. Propter.

In secundo Nocturno.

De Expositiõe sancti Au-
gustini Episcopi in Epi-
stolam ad Galatas.

Lectio iv.

In præfatione, tom. 1.

CAUSA, propter quam
scribit Apostolus ad
Galatas, hæc est: ut in-
telligant grátiam Dei id
secum agere, ut sub lege
jam non sint. Cum enim
prædicata eis esset Evan-
gélii grátia, non defue-
runt quidam ex circum-
cisiõe, quamvis Chri-
stiani nómine, nondum
tamen tenentes ipsum
grátia beneficium, et
adhuc volentes esse sub
onéribus legis, quæ Dó-
minus Deus impostuérat
non justitiæ serviéntibus,
sed peccáto, justam scilicet
legem injústis homi-
nibus dando ad demon-
stranda peccáta eórum,
non auferenda. Non enim
aufert peccáta, nisi grátia
fidei, quæ per dilectiõe-
nem operátur.

ñ. Notas mihi fecisti,
Dómine, vias vitæ: * Ad-
implebis me lætitiá cum
vultu tuo: delectatiões
in dextera tua usque in
finem. †. Tu es qui resti-
tues hereditatem meam

mibi. Adimplebis me læ-
titiá cum vultu tuo: de-
lectatiões in dextera tua
usque in finem.

Lectio v.

Sua hæc ergo grátia jam
Galatas constitútos illi
volébat constituere sub
onéribus legis, assererán-
tes nihil eis prodésse
Evángelium, nisi circum-
cideréntur, et ceteras carná-
les Judæici ritus obser-
vatiões subirent. Et ideo
Paulum Apostolum suspé-
ctum habere coeperant, a
quo illis Evángelium præ-
dicátum erat, tanquam
non tenentem disciplinam
ceterórum Apostolórum,
qui Gentes cogébant ju-
daizare.

ñ. Diligam te, Dómine,
virtus mea: Dóminus firmá-
mentum meum, * Et
refúgium meum. †. Libe-
rator meus, Deus meus,
adjutor meus. Et.

Lectio vj.

TALIS quidem questio
est et in Epistola ad
Romános: verumtamen
vidétur aliquid interesse,
quod sibi contentiónem
ipsam dirimit, litæque
componit, quæ inter eos
qui ex Judæis, et eos, qui
ex Géntibus crediderant,
orta erat: cum illi tan-
quam ex méritis operum
legis, sibi réditum Evan-
gélii præmium arbitra-
rérunt, quod præmium
incircumcisus tanquam
imméritis nolébant dari:

illi contra Judæis se præferre gestirent, tamquam interfectõibus Dõmini. In hac vero Epistola ad eos scribit, qui jam commoti erant auctoritate illõrum, qui ex Judæis erant, et ad observationes legis cogebant.

¶ Dõmini est terra, et plenitudo ejus : * Orbis terrarum, et univèrsi qui habitant in eo. ¶ Ipse super maria fundaviteam, et super flumina præparavit illam. Orbis. Glõria Patri. Orbis.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 8.

In illo tempore : Cum descendisset Jesus de monte, secuta sunt eum turba multe : et ecce leprõsus veniens, adorabat eum. Et reliqua.

Homilia S. Hieronymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in c. 8. Matthæi.

DE monte Dõmino descendente, occurrunt turba, quia ad altiõra ascendere non valuerunt. Et primus occidit leprõsus : necdum enim poterat eum lepra tam multiplicem in monte Salvatoris audire sermonem. Et notandum, quod hic primus specialiter curatus sit : secundo, puer Centurionis : tertio, socrus Petri febriciens in Caphar-

naum : quarto loco, qui oblatus est a dæmõnio vexali : quorum spiritus verbo eiciebat, quando et omnes male habentes curavit.

¶ Ad te, Dõmine, levavi animam meam : * Deus meus in te confido, non erubescam. ¶ Custodi animam meam, et eripe me. Deus meus.

Lectio vij.

ET ecce leprõsus veniens adorabat eum, dicens. Recte post prædicationem atque doctrinam, signi offertur occasio, ut per virtutem miraculi, præteritus apud audientes sermo firmetur. Dõmine, si vis, potes me mundare. Qui voluntatem rogat, de virtute non dubitat. Et extendens Jesus manum tetigit eum, dicens : Volo, mundare. Extendente manum Dõmino, statim lepra fugit. Simulque considera, quam humilis, et sine jactantia responsio. Ille dixerat, Si vis : Dõminus respondit, Volo. Ille præmiserat, Potes me mundare : Dõminus jungit, et dicit, Mundare. Non ergo, ut plerique Latinarum putant, jungendum est, et legendum, Volo mundare ; sed separatum, ut primum dicat, Volo : deinde imperet, Mundare.

¶ Duo Sèraphim clamabant : alter ad alterum :

* Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dõminus Deus Sabaoth : * Plena est omnis terra glõria ejus. ¶ Tres sunt qui testimonium dant in celo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus ; et hi tres unum sunt. Sanctus. Glõria Patri. Plena.

Lectio ix.

ET ait illi Jesus : Vide, nemini dixeris. Et revèra quid erat necesse ut sermone jactaret, quod corpore præferbat ? Sed vade, ostende te sacerdoti. Varias ob causas mittit eum ad sacerdotem : primum, propter humilitatem, ut sacerdotibus deferre honorem videatur. Erat enim lego præceptum, ut, qui mundati fuerant a lepra, offerrent mûnera sacerdotibus. Deinde, ut mundatum videntes leprõsum, aut crederent Salvatori, aut non crederent : si crederent, salvarentur : si non crederent, inexcusabiles forent. Et simul, ne, quod in eo sæpissime criminabantur, legem videretur infringere.

Te Deum laudamus. 17.

Ad Benedictus, Aha.

Cum descendisset * Jesus de monte, ecce leprõsus veniens adorabat eum, dicens : Dõmine, si vis, potes me mundare : et extendens manum, tetigit eum, dicens : Volo, mundare.

Oratio.

QUIPOTENS sempiternè Deus, infirmitatem nostram propitius respice : atque ad protegendum nos dexteram tuæ majestatis extende. Per Dõminum.

Ad Magnificat, Aha.

Dõmine, si vis, * potes me mundare : et ait Jesus : Volo, mundare.

FERIA SECUNDA.

De Epistola ad Galatas.

Lectio j. Cap. 5.

OSENSATI Galata, quis vos fascinavit non obedire veritati, ante quorum oculos Jesus Christus præscriptus est, in vobis crucifixus ? Hoc solum a vobis volo discere : Ex operibus legis Spiritum accepistis, an ex auditu fidei ? Sic stulti estis, ut cum spiritu cæperitis, nunc carne consumimini ? Tanta passi estis sine causa ? si tamen sine causa. Qui ergo tribuit vobis Spiritum, et operatur virtutes in vobis : ex operibus legis, an ex auditu fidei ? Sicut scriptum est : Abraham credidit Deo, et reputatum est illi ad justitiam.

¶ Quam magna. 550.

Lectio ij.

COGNOSCITE ergo, quia qui ex fide sunt ; ii sunt filii Abraham. Providens autem Scriptura, quia ex fide justificatus Deus, prænuñtiavit

Abrahæ: Quia benedici-
entur in te omnes Gentes.
Igitur qui ex fide sunt,
benedicentur cum fidei
Abrahæ. Quicumque enim
ex operibus legis sunt,
sub maledicto sunt. Scri-
ptum est enim: Maledic-
tus omnis, qui non per-
miserit in omnibus qua
scripta sunt in libro legis,
ut faciat ea.

Adjutor meus. 530.
Lectio iij.

QUONIAM autem in lege
nemo justificatur apud
Deum, manifestum
est: quia justus ex fide
vivit. Lex autem non est
ex fide, sed, Qui fecerit
ea, vivet in illis. Christus
nos redemit de maledic-
to legis, factus pro no-
bis maledictum: quia scri-
ptum est: Maledictus
omnis qui pendet in ligno:
ut in Gentibus benedictio
Abrahæ fieret in Christo
Jesu, ut pollicitationem
Spiritus accipiamus per
fidem.

Benedicam Dominum.
530.

FERIA TERTIA.

De Epistola ad Galatas.
Lectio i. Cap. 5.

STATE, et nolite iterum
in jugo servitutis conti-
neri. Ecce ego Paulus dico
vobis: quoniam si circum-
cidamini, Christus vobis
nihil proderit. Testificor
autem rursus omni hó-
mini circumcidenti se,
quoniam debitor est uni-

versæ legis faciendæ. Eva-
cuati estis a Christo, qui
in lege justificamini: a
gratia excidistis. Nos enim
spiritu ex fide, spem justi-
tiæ expectamus.

Auribus percipe. 531.
Lectio ij.

NAX in Christo Jesu ne-
que circumcisio ali-
quid valet, neque præp-
tium: sed fides, quæ per
charitatem operatur. Cur-
rebatis bene: quis vos
impedivit veritati non obe-
dire? Persuasio hæc non
est ex eo, qui vocat vos.
Módicum fermentum to-
tam massam corrumpit.
Ego confido in vobis in
Domino, quod nihil aliud
sapientis: qui autem con-
turbat vos, portabit judi-
cium, quicumque est ille.

Statuit Dominum. 531.
Lectio iij.

Ego autem, fratres, si
circumcisionem adhuc
prædico, quid adhuc per-
secutionem patior? Ergo
evacuatum est scandalum
crucis. Utinam et absce-
dantur qui vos contur-
bant! Vos enim in liberta-
tem vocati estis, fratres:
tantam ne libertatem in
occasione detis carnis,
sed per charitatem Spiritus
servite invicem. Omnis
enim lex in uno sermone
implétur: Diliges próxi-
mum tuum sicut teipsum.
Quod si invicem mordétis,
et coméditis, videte ne
ab invicem consumamini.

Dico autem: Spiritu am-
bulate, et desideria carnis
non perficietis. Caro enim
concupiscit adversus spiri-
tum, spiritus autem ad-
versus carnem: hæc enim
sibi invicem adversantur,
ut non quæcumque vultis,
illa faciatis.

Ego dixi. 531.
FERIA QUARTA.

Incipit Epistola B. Pauli
Apostoli ad Ephésios.

Lectio j. Cap. 1.

PAULUS Apostolus Jesu
Christi per voluntatem
Dei, omnibus sanctis qui
sunt Ephesi, et fidelibus
in Christo, Jesu. Gratia
vobis et pax a Deo Patre
nostro, et Domino Jesu
Christo. Benedictus Deus
et Pater Domini nostri
Jesu Christi, qui benedixit
nos in omni benedictione
spirituali in cælestibus in
Christo, sicut elegit nos
in ipso ante mundi consti-
tutionem, ut essemus sancti
et immaculati in consp-
ectu ejus in charitate.

Ne perdidideris. 532.

Lectio ij.

Quæ prædestinavit nos in
adoptionem filiorum
per Jesum Christum
in ipsum, secundum pro-
positum voluntatis suæ,
in laudem glóriæ gratiæ
suæ, in qua gratificavit
nos in dilecto Filio suo.
In quo habemus redem-
ptionem per sanguinem
ejus, remissionem pecca-

torum, secundum divitiis
gratiæ ejus, quæ supera-
bundavit in nobis, in omni
sapientia et prudentia: ut
notum faceret nobis sa-
cramentum voluntatis suæ,
secundum beneplacitum
ejus, quod proposuit in
eo, in dispensatione plen-
itudinis temporum, in-
staurare omnia in Chri-
sto, quæ in cælis, et quæ
in terra sunt, in ipso.

Paratum cor. 532.

Lectio iij.

In quo etiam et nos sorte
vocati sumus, prædes-
tinati secundum propo-
situm ejus, qui operatur
omnia secundum consi-
lium voluntatis suæ: ut
simus in laudem glóriæ
ejus nos, qui ante spera-
vimus in Christo: In quo
et vos, cum adissetis
verbum veritatis (Evan-
gelium salutis vestræ), in
quo et credentes signati
estis Spiritu promissionis
sancto, qui est pignus
hereditatis nostræ, in re-
demptionem acquisitionis
in, in laudem glóriæ
ipsius.

Adjutor meus. 532.

FERIA QUINTA.

De Epistola ad Ephésios.

Lectio j. Cap. 4.

Osceco itaque vos ego
vincetus in Domino, ut
digne ambulétis vocatione
qua vocati estis, cum
omni humilitate et man-
suetudine, cum patientia,

supportantes invicem in charitate, solliciti servare unitatem Spiritus in vinculo pacis. Unum corpus, et unus Spiritus, sicut vocati estis in una spe vocationis vestrae. Unus Dominus, una fides, unum baptisma. Unus Deus et Pater omnium, qui est super omnes, et per omnia, et in omnibus nobis.

¶ Deus in te speravi.
355.

Lectio ti.

UNICUIQUE autem nostrum data est gratia secundum mensuram donationis Christi. Propter quod dicit: Ascendens in altum, captivam duxit captivitatem: dedit dona hominibus. Quod autem ascendit, quid est, nisi quia et descendit primum in inferiores partes terrae? Qui descendit, ipse est et qui ascendit super omnes caelos, ut impleret omnia.
¶ Repleatur os meum.
355.

Lectio fii.

ET ipse dedit quosdam quidem Apostolos, quosdam autem Prophetas, alios vero Evangelistas, alios autem pastores, et doctores ad consummationem sanctorum in opus ministerii, in aedificationem corporis Christi: donec occurramus omnes in unitatem fidei, et agnitionis Filii Dei, in virum perfectum,

in mensuram aetatis plenitudinis Christi: ut jam non simus parvuli fluctuantes, et circumferamur omni vento doctrinae in nequitia hominum, in astutia ad circumventionem erroris. Veritatem autem facientes in charitate, crescemus in illo per omnia, qui est caput Christus.

¶ Gaudebunt labia. 355.

FERIA SEXTA.

De Epistola ad Ephesios,
Lectio j. Cap. 5.

ESTOTE ergo imitatio- res Dei, sicut filii charissimi: et ambulatē in dilectione, sicut et Christus dilexit nos, et tradidit semetipsum pro nobis oblationem et hostiam Dei in odorem suavitatis. Fornicatio autem, et omnis immunditia, aut avaritia, nec nominetur in vobis, sicut decet sanctos: aut turpitudō, aut scurrilitas, quae ad rem non pertinent: sed magis gratiarum actio.

¶ Confitetur tibi. 354.

Lectio ii.

Hoc enim scitote intelligentes, quod omnis fornicator, aut immundus, aut avarus, quod est idolorum servitus, non habet hereditatem in regno Christi et Dei. Nemo vos seducat inanibus verbis: propter haec enim venit

ira Dei in filios diffidentiae. Nolite ergo effici participes eorum. Eratis enim aliquando tenebrae: nunc autem lux in Domino. Ut filii lucis ambulatē.

¶ Misericordia tua. 354.

Lectio iij.

Factus enim lucis est in omni bonitate, et iustitia, et veritate: probantes quid sit beneplacitum Deo, et nolite communicare operibus infructuosis tenebrarum, magis autem redarguite. Quae enim in occulto sunt ab ipsis, turpe est et dicere. Omnia autem, quae arguuntur, a lumine manifestantur: omne enim, quod manifestatur, lumen est. Propter quod dicit: Surge qui dormis, et exurge a mortuis, et illuminabit te Christus.

¶ Factus est. 354.

SABBATO.

De Epistola ad Ephesios.

Lectio j. Cap. 6.

Non obedite parentibus vestris in Domino: hoc enim iustum est. Honora patrem tuum, et matrem tuam. Quod est mandatum primum in promissione: ut bene sit tibi, et sis longævus super terram. Et vos patres, nolite ad iracundiam provocare filios vestros: sed educate illos in disciplina et correptione Domini.

¶ Ne perderis. 355.

Lectio ij.

Servi obedite dominis carnalibus cum timore et tremore, in simplicitate cordis vestri, sicut Christo: non ad oculum servientes, quasi hominibus placentes, sed ut servi Christi, facientes voluntatem Dei ex animo, cum bona voluntate servientes sicut Domino, et non hominibus: scientes quoniam unusquisque quodcumque fecerit bonum, hoc recipiet a Domino, sive servus, sive liber. Et vos, domini, eadem facite illis, remittentes minas: scientes quia et illorum et vester Dominus est in caelis: et personarum acceptio non est apud eum.

¶ Paratum cor. 355.

Lectio iij.

De cetero, fratres, contra fortissimi in Domino, et in potentia virtutis eius. Induite vos armaturam Dei, ut possitis stare adversus insidias diaboli. Quoniam non est nobis colluctatio adversus carnem et sanguinem: sed adversus principes, et potestates, adversus mundi rectorēs tenebrarum harum, contra spiritualia nequitiae, in caelestibus. Propterea accipite armaturam Dei, ut possitis resistere in die malo, et in omnibus perfecti stare.

¶ Adjutor meus. 355.

Ad Vesperas, Oratio.

DEUS, qui nos in tantis periculis constitutos, pro humana scis fragilitate non posse subsistere; da nobis salutem mentis et corporis; ut ea, quae pro peccatis nostris patimur, et adjuvante vincamur. Per Dominum.

DOM. IV. POSTEPIPH.

In primo Nocturno.

Incipit Epistola B. Pauli Apostoli ad Philippenses.

Lectio I. Cap. 4.

PAULUS, et Timotheus servi Jesu Christi, omnibus sanctis in Christo Jesu, qui sunt Philippis, cum Episcopis et Diaconibus. Gratia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Domino Jesu Christo. Gratias ago Deo meo in omni memoria vestri, semper in cunctis orationibus meis pro omnibus vobis cum gaudio deprecationem faciens, super communicatione vestra in Evangelio Christi a prima die usque nunc. Confidens hoc ipsum, quia qui cepit in vobis opus bonum, perficiet usque in diem Christi Jesu. Sicut est mihi iustum hoc sentire pro omnibus vobis: eo quod habeam vos in corde, et in vinculis meis, et in defensione, et confirmatione Evangelii, socios gaudii mei omnes vos esse.

¶ Domine, ne in irata arguas me, neque in

furore tuo corripas me: * Miserere mei Domine, quoniam infirmus sum. Timor et tremor venerunt super me, et contexiturunt me tenebrae. Miserere.

Lectio II.

TESTIS enim mihi est Deus, quomodo edipiam omnes vos in visceribus Jesu Christi. Et hoc oro, ut charitas vestra magis ac magis abundet in scientia, et in omni sensu: ut probetis potiora, ut situs sinceri, et sine offensa in diem Christi, repleti fructu iustitia per Jesum Christum, in gloriam et laudem Dei. Scire autem vos volo, fratres, quia quae circa me sunt, magis ad profectum venerunt Evangelii: ita ut vincula mea manifesta fierent in Christo in omni praetorio, et in ceteris omnibus; et plures et fratribus in Domino confidentes vinculis meis abundantius auderent sine timore verbum Dei loqui.

¶ Deus, qui sedes super thronum, et iudicis aequitatem, esto refugium pauperum in tribulatione: * Quia tu solus laborem et dolorem consideras. Tibi enim delictus est pauper, pupillo tu eris adiutor. Quia.

Lectio III.

QUOIAM quidem et propter invidiam et contentionem; quidam

autem et propter bonam voluntatem Christum predicant, quidam ex charitate, scientes quoniam in defensionem Evangelii positus sum. Quidam autem ex contentione Christum annuntiant non sincere, existimantes pressuram se suscitare vinculis meis. Quid enim? Dum omnimodo, sive per occasionem, sive per veritatem, Christus annuntietur: et in hoc gaudeo, sed et gaudebo.

¶ A dextris est mihi Dominus, ne commovear: * Propter hoc dilatatum est cor meum, et exultavit lingua mea. * Dominus pars hereditatis meae, et calicis mei. Propter gloria Patri. Propter.

In secundo Nocturno.
Ex libro Moralium sancti Gregorii Papae.

Lectio IV. Lib. I. c. 50.

DEPLEMUS refectionibus corpus, ne extenuatum deficiat: extenuamus abstinentia, ne nos repletum premat: vegetamus hoc motibus, ne situ immobilitatis intereat: sed citius hoc collocando sistimus, ne ipsa sua vegetacione succumbat: adjumentis hoc vestium tegimus, ne frigus adimerit: et quae ista adjumenta projecimus, ne calor exurat. Tot igitur diversitatibus occurrentes, quid agimus; nisi corruptibilitati servimus,

PARS HIEMALIS.

ut saltem multiplicitas impensius obssequii corpus sustineat, quod anxietas infirma mutabilitatis gravat?

¶ Notas mihi fecisti, Domine, vias vitae: * Adimplebis me laetitia cum vultu tuo: delectationes in dextera tua usque in finem. * Tu es qui restitues hereditatem meam mihi. Adimplebis.

Lectio V.

UNDE bene per Paulum dicitur: Vanitati enim subiecta est creatura non volens, sed propter eum qui subiecit eam in spe: quia et ipsa creatura liberabitur a servitute corruptionis, in libertatem gloriae filiorum Dei. Vanitati quippe creatura non volens subditur: quia homo, qui ingentia constantiae statum volens deseruit, pressus iusto mortalitatis pondere, non lens mutabilitatis suae corruptioni servit. Sed creatura haec tunc a servitute corruptionis eripitur, cum ad filiorum Dei gloriam incorrupta resurgendo sublevatur.

¶ Diligam te Domine virtutem meam: Dominus firmamentum meum, * Et refugium meum. * Liberator meus, Deus meus, adiutor meus. Et.

Lectio VI.

HIC itaque electi molentia vinculi sunt, quia

adhuc corruptionis suae poena deprimitur: sed cum corruptibili carne extimur, quasi ab his quibus nunc adstringimur, molestiae vinculis relaxamur. Praesentari namque jam Deo cupimus, sed adhuc mortalitatis corporis obligatione prapedimur. Jure ergo vincti dicimur, quia adhuc incessum nostri desiderii ad Deum liberum non habemus. Unde bene Paulus, aeterna desiderans, sed tamen adhuc corruptionis suae sarcinam portans, vinctus clamat: Cupio dissolvi, et esse cum Christo. Dissolvi enim non quereretur, nisi se procul dubio vincum videret.

¶ Domini est terra, et plenitudo ejus: * Orbis terrarum, et universi qui habitant in eo. * Ipse super maria fundavit eam, et super flumina praepravit illam. Orbis. Gloria Patri. Orbis.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vij. Cap. 8. c.

In illo tempore: Ascendente Jesu in naviculam, secuti sunt eum discipuli ejus: et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navicula operiretur fluctibus, ipse vero dormiebat. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

L. 1. *Comm. in c. 8. Matt.*

Quando ascendens navem de Capharnaum, ventis imperavit et mari. Sextum, quando in regione Gerasenorum dedit potestatem demonibus in porcos. Septimum, quando ingrediens civitatem suam, paralyticum secundum curavit in lectulo. Primus enim paralyticus est puer Centurionis.

¶ Ad te, Domine, levavi animam meam: * Deus meus in te confido, non erubescam. Custodi animam meam, et eripe me, Deus.

Lectio vij.

Ipse vero dormiebat; et accesserunt ad eum, et suscitaverunt eum, dicentes: Domine, salva nos. Hujus signi typum in Jona legimus, quando ceteris periclitantibus, ipse securus est, et dormit, et suscitatur; et imperio ac sacramento passionis suae liberat suscitantes. Tunc surgens imperavit ventis et mari. Ex hoc loco intelligimus, quod omnes creaturae sentiant creatorem. Quas enim increpavit, et quibus imperavit, sentiunt imperantem: non errore haeticorum, qui omnia putant animantia, sed majestate conditoris, quae

apud nos insensibilia, illi sensibilia sunt.

¶ Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus. * Tres sunt qui testimonium dant in caelo, Pater, Verbum et Spiritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena.

Lectio ix.

Porro homines mirati sunt, dicentes: Qualis est hic, quia venti et mare obediunt ei? Non discipuli, sed nauta, et ceteri qui in navi erant, mirabantur. Sin autem quis contentiose voluerit, eos, qui mirabantur, fuisse discipulos: respondemus, recte homines appellatos, qui necdum noverant potentiam Salvatoris.

Te Deum laudamus. 17.

Ad Benedictus, Ana.

Ascendente Jesu * in naviculam, ecce motus magnus factus est in mari: et suscitaverunt eum discipuli ejus, dicentes: Domine, salva nos, perimus.

Oratio.

Deus, qui nos in tantis periculis constitutos, pro humana scis fragilitate non posse subsistere: da nobis salutem mentis et corporis; ut ea, quae pro peccatis nostris pati-

mur, te adjuvante vincamus. Per Dominum nostrum.

Ad Magnificat, Ana.

Domine, * salva nos, perimus: impera, et fac Deus tranquillitatem.

FERIA SECUNDA.

De Epist. ad Philippenses.

Lectio i. Cap. 4.

Trahe fratres mei charissimi et desideratissimi, gaudium meum, et corona mea: sic state in Domino, charissimi. Evangelium deprecor idipsum sapere in Domino. Etiam rogo et te germane compar, adjuva illas, quae mecum laboraverunt in Evangelio cum Clemente, et ceteris adiutoribus meis, quorum nomina sunt in libro vita.

¶ Quam magna. 330.

Lectio ij.

GAUDETE in Domino semper: iterum dico, gaudeat. Modestia vestra nota sit omnibus hominibus: Dominus prope est. Nihil solliciti sitis: sed in omni oratione, et obsecratione cum gratiarum actione, cum gratiarum actione, petitiones vestrae innotescant apud Deum. Et pax Dei, quae exsuperat omnem sensum, custodiat corda vestra, et intelligentias vestras, in Christo Jesu.

¶ Adjutor meus. 330.

Lectio iij.

De cetero fratres, quaecumque sunt vera,

quæcûmque pudica, quæcûmque sancta, quæcûmque amabilia, quæcûmque bona fama, si qua virtus, si qua laus disciplina, hæc cogitate. Quæ et didicistis, et accepistis, et audistis, et vidistis in me, hæc agite: et Deus pacis erit vobiscum. Gavisus sum autem in Domino vehementer, quoniam tandem aliquando restitistis pro me sentire, sicut et sentiebatis: occupati autem eratis.

¶ Benedicam. 550.

FERIA TERTIA.
Incipit Epistola B. Pauli Apostoli ad Colossenses.

Lectio 1. Cap. 1.

PAULUS Apostolus Jesu Christi pro voluntatem Dei, et Timotheus frater: eis, qui sunt Colossis, sanctis, et fidelibus fratribus in Christo Jesu. Gratia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Domino Jesu Christo. Gratias agimus Deo et Patri Domini nostri Jesu Christi semper pro vobis orantes: audientes fidem vestram in Christo Jesu, et dilectionem quam habetis in sanctos omnes, propter spem, qua reposita est vobis in cœlis, quam audistis in verbo veritatis Evangelii, quod pervenit ad vos, sicut et in universo mundo est, et fructificat, et creavit sicut in vobis, ex ea

die qua audistis, et cognovistis gratiam Dei in veritate, sicut didicistis ab Epaphra charissimo conservo nostro, qui est fidelis pro vobis minister Christi Jesu, qui etiam manifestavit nobis dilectionem vestram in spiritu.

¶ Auribus percipe. 551.

Lectio 2j.

IDEO et nos, ex qua die laudavimus, non cessamus pro vobis orantes, et postulantes ut implemini agnitione voluntatis ejus, in omni sapientia et intellectu spiritali: ut ambulatis digne Deo per omnia placentes: in omni opere bono fructificantes, et crescentes in scientia Dei: in omni virtute confortati secundum potentiam claritatis ejus, in omni patientia et longanimitate, cum gaudio, gratias agentes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctorum in lumine.

¶ Statuit Dominus. 551.

Lectio 3j.

QUOD eripuit nos de potestate tenebrarum, et transtulit in regnum Filii dilectionis suæ, in quo habemus redemptionem per sanguinem ejus, remissionem peccatorum: qui est imago Dei invisibilis, primogenitus omnis creaturæ: quoniam in ipso condita sunt universa

in colis, et in terra, visibilia et invisibilia, sive Throni, sive Dominationes, sive Principatus, sive Potestates: omnia per ipsum, et in ipso creata sunt: et ipse est ante omnes, et omnia in ipso constant. Et ipse est caput corporis Ecclesiæ, qui est principium, primogenitus ex mortuis.

¶ Ego dixi. 551.

FERIA QUARTA.

De Epistola ad Colossenses.

Lectio 1. Cap. 3. b. et 4.

INDUITE vos ergo sicut electi Dei, sancti et dilecti, viscera misericordie, benignitatem, humilitatem, modestiam, patientiam: supportantes invicem, et donantes vobismetipsis, si quis adversus aliquem habet querelam: sicut et Dominus donavit vobis, ita et vos. Super omnia autem hæc, charitatem habete, quod est vinculum perfectionis: et pax Christi exaltet in cordibus vestris, in qua et vocati estis in uno corpore: et grati estote.

¶ Ne perdidideris. 552.

Lectio 2j.

VERBUM Christi habite in vobis abundanter, in omni sapientia, docentes, et commonentes vosmetipsos psalmis, hymnis, et canticis spiritalibus, in gratia cantantes in cõr-

dibus vestris Deo. Omne quodcûmque facitis in verbo, aut in opere, omnia in nomine Domini Jesu Christi, gratias agentes Deo et Patri per ipsum. Mulieres subdite estote viris, sicut oportet in Domino. Viri diligite uxores vestras, et nolite amari esse ad illas. Filii obedite parentibus per omnia: hoc enim placitum est in Domino. Patres, nolite ad indignationem provocare filios vestros, ut non pusillo animo fiant.

¶ Paratum cor. 552.

Lectio 3j.

SERVI obedite per omnia dominis carnalibus, non ad oculum servientes, quasi hominibus placentes, sed in simplicitate cordis, timentes Deum. Quodcûmque facitis, ex animo operamini sicut Domino, et non hominibus: scientes quod a Domino accipietis retributionem hereditatis. Domino Christo servite. Qui enim injuriam facit, recipiet id quod inique gessit: et non est personarum acceptio apud Deum. Domini, quod justum est et æquum, servis præstate: scientes quod et vos Dominum habetis in cœlo. Orationi instate, vigilantes in ea in gratiarum actione.

¶ Adjutor meus. 552.

FERIA QUINTA.

Incipit Epistola prima beati Pauli Apostoli ad Thessalonicenses.

Lectio j. Cap. 1.

PAULUS, et Silvanus, et Timotheus, Ecclesia Thessalonicensium in Deo Patre, et Domino Jesu Christo. Gratia vobis et pax. Gratias agimus Deo semper pro omnibus vobis, memoriam vestri facientes in orationibus nostris sine intermissione, memores operis fidei vestrae, et laboris, et charitatis, et sustinentiae spei Domini nostri Jesu Christi, ante Deum et Patrem nostrum: scientes fratres, dilecti a Deo, electionem vestram: quia Evangelium nostrum non fuit ad vos in sermone tantum, sed et in virtute, et in Spiritu sancto, et in plenitudine multa, sicut scitis quales fuerimus in vobis propter vos.

¶ Deus in te speravi. 335.

Lectio ij.

ET vos imitatores nostri facti estis, et Domini excipientes verbum in tribulatione multa cum gaudio Spiritus sancti: ita ut facti sitis forma omnibus credentibus in Macedonia, et in Achaia. A vobis enim diffamatus est sermo Domini, non solum in Macedonia, et in Achaia, sed

et in omni loco fides vestra, quae est ad Deum, profecta est, ita ut non sit nobis necesse quidquam loqui. Ipsi enim de nobis annuntiant qualem introitum habuerimus ad vos: et quomodo conversi estis ad Deum a simulacris, servire Deo vivo et vero, et expectare Filium ejus de caelis (quem suscitavit ex mortuis) Jesum, qui eripuit nos ab ira ventura.

¶ Rapteatur. 335.

Lectio iij. Cap. 2.

NAM ipsi scitis, fratres, introitum nostrum ad vos, quia non inanis fuit, sed ante passi, et contumelias affecti (sicut scitis) in Philippis, fiduciam habuimus in Deo nostro loqui ad vos Evangelium Dei in multa sollicitudine. Exhortatio enim nostra non de errore, neque de immunditia, neque in dolo, sed sicut probati sumus a Deo ut crederetur nobis Evangelium, ita loquimur, non quasi hominibus placentes, sed Deo, qui probat corda nostra. Neque enim aliquando sumus in sermone adulationis, sicut scitis: neque in occasione avaritiae, Deus testis est: nec querentes ab hominibus gloriam, neque a vobis, neque ab aliis.

¶ Gaudebunt labia. 335.

FERIA SEXTA.

De Epistola prima ad Thessalonicenses.

Lectio j. Cap. 1.

DE cetero ergo, fratres, rogavimus vos, et obsecravimus in Domino Jesu, ut quemadmodum accepistis a nobis, quomodo oporteat vos ambulare, et placere Deo, sic et ambulatis, ut abundetis magis. Scitis enim quae praecpta dederim vobis per Dominum Jesum. Haec est enim voluntas Dei, sanctificatio vestra: ut abstineteis vos a fornicatione, ut sciat unusquisque vestrum vas suum possidere in sanctificatione et honore: non in passione desiderii, sicut et Gentes, quae ignorant Deum.

¶ Confitetur tibi. 334.

Lectio ij.

ET ne quis supergrediat, neque circumveniat in negotio fratrem suum: quoniam vindex est Dominus de his omnibus, sicut praediximus vobis, et testificati sumus. Non enim vocavit nos Deus in immunditiam, sed in sanctificationem. Itaque qui haec spernit, sed Deum: qui etiam dedit Spiritum suum sanctum in nobis.

¶ Misericordia tua. 334.

Lectio iij.

DE charitate autem fraternitatis non necesse habemus scribere vobis:

ipsi enim vos a Deo, didicistis ut diligatis invicem. Etenim illud facitis in omnes fratres in universa Macedonia. Rogamus autem vos, fratres, ut abundetis magis, et operam detis ut quieti sitis, et ut vestrum negotium agatis, et operamini manibus vestris, sicut praecipimus vobis: et ut honeste ambulatis ad eos qui foris sunt: et nullius aliquid desideretis.

¶ Factus est. 334.

SABBATO.

Incipit Epistola secunda ad Thessalonicenses.

Lectio j. Cap. 1.

PAULUS, et Silvanus, et Timotheus, Ecclesia Thessalonicensium in Deo Patre nostro, et Domino Jesu Christo. Gratia vobis et pax a Deo Patre nostro, et Domino Jesu Christo. Gratias agere debemus semper Deo pro vobis, fratres, ita ut dignum est, quoniam supererescit fides vestra, et abundat charitas uniuscujusque vestrum in invicem: ita ut et nos ipsi in vobis gloriemur in Ecclesiis Dei pro patientia vestra, et fide, et in omnibus persecutionibus vestris, et tribulationibus, quas sustinetis in exemplum justitiae Dei, ut digni habeamini in regno Dei, pro quo et patimini.

¶ Ne perderis. 335.

Lectio ij.

Sicut tamen justum est apud Deum retribuere tribulationem iis qui vos tribulant: et vobis, qui tribulamini, requiem nobiscum in revelatione Domini Jesu, de celo cum Angelis virtutis ejus, in flamma ignis dantis vindictam iis, et qui non obediant Evangelio Domini nostri Jesu Christi. Qui penas dabunt in interitu aeternas a facie Domini, et a gloria virtutis ejus: cum venerit glorificari in sanctis suis, et admirabilis fieri in omnibus qui crediderunt: quia creditum est testimonium nostrum super vos in die illo. In quo etiam oramus semper pro vobis: ut dignetur vos vocatione sua Deus noster, et impleat omnem voluntatem bonitatis, et opis fidei in virtute, ut clarificetur nomen Domini nostri Jesu Christi in vobis, et vos in illo, secundum gratiam Dei nostri, et Domini Jesu Christi.

¶ Paratum cor. 533.

Lectio iij. Cap. 2.

Rocamus autem vos, fratres, per adventum Domini nostri Jesu Christi, et nostrae congregationis in ipsum: ut non cito moveamini a vestro sensu, neque terreamini, neque per spiritum, neque per

sermone, neque per epistolam: tamquam per nos missam, quasi instet dies Domini. Ne quis vos seducat ullo modo: quoniam nisi venerit discessio prima, et revelatus fuerit homo peccati filius perditionis, qui adversatur, et extollitur supra omne quod dicitur Deus; aut quod colitur, ita ut in templo Dei sedeat, ostendens se tamquam sit Deus.

¶ Adjuvator meus. 535.

Ad Vesperas.

Oratio.

FAMILIAM tuam, quaesumus Domine, continua pietate custodi: ut, quae in sola spe gratiae caelestis innititur, tua semper protectione muniat. Per Dominum.

DOM. V. POST EPIPH.

In primo Nocturno.

Incipit Epistola prima beati Pauli Apostoli ad Timotheum.

Lectio j. Cap. 1.

PAULUS Apostolus Jesu Christi secundum imperium Dei Salvatoris nostri, et Christi Jesu spei nostrae: Timotheo dilecto filio in fide. Gratia, misericordia, et pax a Deo Patre, et Christo Jesu Domino nostro. Sicut rogavi te ut remaneres Ephese cum irem in Macedoniam, ut denuntiaret quibusdam ne aliter docerent, neque intenderent fabulis, et genealogiis interminatis,

quae quaestiones praestant magis quam aedificationem Dei, quae est in fide.

¶ Domine, ne in ira tua arguas me, neque in furore tuo corripas me: Misere mei Domine, quoniam infirmus sum. Timor et tremor venerunt super me, et contulerunt me tenebrae. Misere mei.

Lectio ij.

Fixus autem praecipit est charitas de corde puro, et conscientia bona, et fide non ficta. A quibus quidam aberrantes, conversi sunt in vaniloquium, volentes esse legis doctores, non intelligentes neque quae loquuntur, neque de quibus affirmant. Scimus autem quia bona est lex, si quis ea legitime utatur: sciens hoc, quia lex justo non est posita, sed injustis, et non subditis, impiis et peccatoribus, sceleratis et contaminatis, paricidis et matricidis, homicidis, fornicariis, masculorum concubitoribus, plagiaris, mendacibus et perjuris, et si quid aliud sanae doctrinae adversatur, quae est secundum Evangelium gloriae beati Dei, quod creditum est mihi. Deus, qui sedes super thronum, et judicas aequitatem, esto refugium patrum in tribulatione;

* Quia tu solus laborem et dolorem consideras. Tibi enim derelictus est pauper, pupillo tu eris adjutor. Quia.

Lectio iij.

GRATIAS ago ei, qui me confortavit, Christo Jesu Domino nostro, quia fidelem me existimavit, ponens in ministerio: qui prius blasphemus fui, et persecutor, et contumeliosus: sed misericordiam Dei consecutus sum, quia ignorans feci in incredulitate. Superbunda vit autem gratia Domini nostri cum fide et dilectione, quae est in Christo Jesu. Fidelis sermo, et omni acceptio dignus: quod Christus Jesus venit in hunc mundum peccatores salvos facere, quorum primum ego sum. Sed ideo misericordiam consecutus sum: ut in me primo ostenderet Christus Jesus omnem patientiam, ad informationem eorum, qui credituri sunt illi, in vitam aeternam.

¶ A dextris est mihi Dominus, ne commovear: Propter hoc dilatatum est cor meum, et exultavit os meum. Domine, miserere mihi, quoniam hereditatis modo hereticis mei. Propter hoc dilatatum est cor meum, et exultavit lingua mea. Gloria Patri. Propter.

In secundo Nocturno.
Sermo sancti Augustini
Episcopi.

Lectio iv.

De Verbis Apostoli,
Serm. 8. sub initium.

HUMANUS sermo, et omni
acceptiōne dignus,
quia Christus Jesus venit
in hunc mundum pecca-
tōres salvos facere. At-
tēde Evāgēlium: Venit
enim Filius hōminis quaerere
et salvare, quod
perierat. Si homo non
perisset, Filius hōminis
non venisset. Ergo perierat
homo; venit Deus homo;
et inventus est homo.
Perierat homo per
liberam voluntatem: venit
Deus homo per gratiam
liberatricem.

Notas mihi fecisti,
Dōmine, vias vite: * Ad-
implebis me lætitia cum
vultu tuo: delectationes
in dextera tua usque in
finem. * Tu es qui resti-
tuas hereditatem meam
mihi. Adimplebis.

Lectio v.

QUÆRIS, quid valeat ad
malum liberum arbi-
trium? Rēcole hōmi-
nem peccātem. Quæris,
quid valeat ad auxiliū
Deus, et homo? Attēde
in eo gratiam liberantem.
Nusquam pōtuit sic ostē-
di, quantum valeat volū-
tas hōminis usurpata per
supērbiam, ad utēdum
sine adiutorio Dei: ma-
lum non pōtuit plus et

manifestus exprimi, quam
in hōmine primo. Ecce
perit primus homo, et ubi
esset, nisi venisset secun-
dus homo? quia et ille
homo, ideo et iste hōmo;
et ideo humanus sermo.
* Diligam te Dōmine
virtus mea: Dōminus fir-
manētium meum. * Et
refugiū meum. * Libe-
rator meus, Deus meus,
adjutor meus. Et.

Lectio vj.

PROCURSUS nusquam sic
apparet benignitas grā-
tiæ, et liberalitas omni-
pōtentiæ Dei, quam in hō-
mine mediatore Dei et
hōminum, hōmine Chris-
to Jesu. Quid enim dici-
mus, fratres mei? in fide
catholica nutritis loquor,
vel in pacem catholicam
lacratis. Novimus et temē-
nus, mediator Dei et
hōminum, hōminem Chris-
tum Jesum, in quantum
homo erat, ejus esse na-
turæ, cuius et nos sumus.
Non enim alterius naturæ
caro nostra, et caro il-
lius; nec alterius naturæ
anima nostra, et anima
illius. Hanc suscepit na-
turam, quam salvandam
esse iudicavit.

* Dōmini est terra, et
plenitudo ejus: * Orbis
terrarum, et universi qui
habitant in eo. * Ipse su-
per maria fundavit eam;
et super flumina præpa-
ravit illam. Orbis. Glōria
Patri. Orbis.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

Lectio vj. Cap. 13. c.

In illo tempore: Dixit
Jesus turbis parabolam
hanc: Simile factum est
regnum cœlorum hōmini
qui seminavit bonum se-
men in agro suo. Et rē-
liqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Lib. quæst. Evāg. in
Matth. c. 11. tom. 4.

CUM negligētius age-
rent præpositi Ecclē-
siæ, aut cum dormiti-
onem mortis acciperent
Apostoli, venit diabolus,
et superseminavit eos.
Quos malos filios Dōmi-
ni interpretatur. Sed
quæritur, utrum hæretici
sint, an male vivētes ca-
tholici? Possunt enim dici
filii mali etiam hæretici,
quia ex eodē Evāgēlii
sēmine et Christi nōmine
procreati, pravis opini-
onibus ad falsa dōgmata
convertuntur.

* Ad te, Dōmine, levavi
animam meam: * Deus
meus in te confido, non
quærescam. * Custodi
animam meam, et eripe
me. Deus.

Lectio vij.

SED quod dicit eos in
médio tritici semina-
tos, quasi vidētur illi
significari, qui unius
communiōnis sunt. Ver-
rūtamen quoniam Dō-

minus agrum ipsum, non
Ecclēsiam, sed hunc mun-
dum interpretatur est:
bene intelliguntur hære-
tici, quia non sociatē
unius Ecclēsiæ, vel unius
fidei, sed sociatē solius
nōminis christiani in hoc
mundo permiscuntur bo-
nis. Illi, qui in eadem
fide mali sunt, pālea pō-
tuntur: quia pālea etiam
fundamentum ipsum ha-
bet cum frumento, radi-
cōmque commūnem.

Duo Sēraphim clamā-
bant alter ad alterum: *
Sanctus, Sanctus, San-
ctus, Dōminus Deus Sa-
baoth: * Plena est omnis
terra glōria ejus. * Tres
sunt quæ testimōnium dant
in cœlo, Pater, Verbum,
et Spiritus sanctus: et hi
tres unum sunt. Sanctus.
Glōria Patri. Plena est.

Lectio ix.

In illa plane sagēna, qua
concluduntur et mali et
boni pisces, non absurde
mali Catholici intelligun-
tur. Aliud est enim mare,
quod magis mundū istum
significat: aliud sagēna,
quæ unius fidei, vel unius
Ecclēsiæ communiōnem
videtur ostēdere. Inter
hæreticos et malos Ca-
tholicos hoc interest,
quod hæretici falsa cre-
dunt: illi autem vera
significari, qui unius
communiōnis sunt. Ver-
te Deum laudamus. 17.

Ad Benedictus, Añs.
Dómine, * nonne bonum semen seminasti in agro tuo? unde ergo habet zizania? et ait illis: Hoc fecit inimicus homo?

Oratio.
FAMILIAM tuam, quæ sumus Dómine, continua pietate custódi: ut, quæ in sola spe grátia cælestis innititur, tua semper protectióne muniatur. Per Dóminum.

Ad Magnificat, Añs.
Colligite * primum zizania, et alligáte ea in fasciculos ad comburendum: triticeum autem congregáte in hórrum meum, dicit Dóminus.

FERIA SECUNDA.
De Epistola prima ad Timótheum.

Lectio j. Cap. 3. et 4.

FIDELIS sermo: Si quis Episcopátum desiderat, bonum opus desiderat. Opórtet ergo Episcopum irreprensibilem esse, unius uxóris virum, sóbrium, prudentem, ornátum, pudicum, hospítalem, doctórem, non violentum, non percussorem, sed modéstum: non litigiosum, non cupidum, sed sua dómú bene præpositum, filios habentem subdócos cum omni castitate. Si quis autem dómú suæ præsse nescit, quómodo Ecclesiæ Dei diligentiam habébit? Non neóphytum: ne in super-

biam elatus, in iudicium incidat: diaboli. Opórtet autem illum et testimónium habere bonum ab iis qui foris sunt, ut non in opprobrium incidat, et in laqueum diaboli.

Quam magna. 550.

Lectio ij.

DIACONOS similiter pudicos, non bilingues, non multo vino deditos, non turpe lucrum sectantes: habentes mystérium fidei in conscientia pura. Et hi autem probentur primum: et sic ministrent, nullum crimen habentes. Mulieres similiter pudicas, non detrahentes, sóbrias, fideles in ómnibus. Diaconi sint unius uxóris viri: qui filiis suis bene præsent, et suis dómibus. Qui enim bene ministraverint, gradum bonum sibi acquirunt, et multam fiduciam in fide, quæ est in Christo Jesu.

Lectio iij.

Asc tibi scribo, sperans me ad te venire cito. Si autem tardávero, ut scias quómodo opórtet te in domo Dei conversari, quæ est Ecclesiá Dei vivi, columna et firmamentum veritatis. Et manifeste magnum est pietatis sacramentum, quod manifestátum est in carne, iustificátum est in spiritu, apparuit Angelis, prædicátum est Géntibus.

créditum est in mundo, assumptum est in glória. Spiritus autem manifeste dicit, Quia in novissimis temporibus discedent quidam a fide, attendentes spirítibus erróris, et doctóris demoniórum.

Lectio iij.

Benedicam. 550.
FERIA TERTIA.
Incipit Epistola secunda beati Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio j. Cap. 1.

PAULUS Apóstolus Jesu Christi per voluntatem Dei, secúndum promissionem vitæ, quæ est in Christo Jesu: Timótheo charíssimo filio, grátia

Lectio ij.

MANIFESTATA est autem nunc per illuminatiónem Salvatoris nostri Jesu Christi, et Christo Jesu Dómino nostro. Grátias ago Deo, cui servo a progenitoribus in conscientia pura, quod sine intermissione habeam tui memoriam in oratióibus meis, nocte ac die desiderans te videre, memor lacrymarum tuarum, ut gáudio implear, recordatiónem accipiens ejus fidei, quæ est in te non ficta, quæ et habitavit primum in avia tua Lóide, et matre tua Eunice, certus sum autem quod et in te.

Lectio iij.

Adtribus pèrcipe. 551.

Lectio ij.

PROPTER quam causam admóneo te, ut resuscites grátiam Dei, quæ est in te per impositionem manuum mearum. Non

enim dedit nobis Deus Spiritum timoris, sed virtutis, et dilectiõnis, et sobrietatis. Noli itaque tempóres habere testimónium Dómini nostri, neque me vincunt ejus: sed collabora Evangelio secúndum virtutem Dei: qui nos liberavit, et vocavit vocatione sua sancta, non secúndum ópera nostra, sed secúndum præpositum suum, et grátiam, quæ data est nobis in Christo Jesu ante tempora secularia. **Statuit. 551.**

Lectio iij.

MANIFESTATA est autem nunc per illuminatiónem Salvatoris nostri Jesu Christi, qui destruxit quidem mortem, illuminavit autem vitam, et incorruptiõnem per Evangelium: in quo pòsitus sum ego prædicátor et Apóstolus et magister Géntium. Ob quam causam etiã hæc pátior, sed non confundor. Scio enim qui credidi, et certus sum quia potens est depositum meum servare in illum diem. Formam habe sanórum verborum, quæ a me audisti in fide et dilectiõne in Christo Jesu.

Lectio iij.

Ego dixi. 551.

FERIA QUARTA.

De Epistola secunda ad Timótheum.

Lectio j. Cap. 5.

Hoc autem scito, quod in novissimis diebus